

Gambling – fra fornøjelse til forretning.

Vi står overfor en mulig lovændring, der vil give de udenlandske bookmakere lov til at operere legalt på det danske marked med massiv markedsføring og reklame til følge.

Spørgsmålet er så, hvordan skal vi hver især forholde os til denne nye situation?

Svar: f.eks. professionelt.

Det følgende bygger på min e-bog "Professionel gambler – det kan enhver blive".

(Bogen sælges gennem www.investgambling.dk)

Væk fra fornøjelse og ludomani.

Gambling – de fleste af os kan godt lide at lave nogle væddemål i ny og næ. Dette bevidner en årlig omsætning på 12-14 milliarder kroner hos Danske Spil alt om.

En udbredt holdning har altid været, at spil og gambling er for fornøjelsens skyld. Man satser nogle penge på et væddemål eller en lotto-kupon og ser så, hvordan det går. Vinder man, så stiger humøret alt efter gevinstens størrelse, men taber man – ja så gør det ikke så meget. Der var blot tale om spil for en "hund", og det hele skete jo for fornøjelsens skyld.

I hele denne noget folkelige fornøjelse lyder professionel gambling som et begreb, der langt fra passer ind i billedet. Så længe der spilles for beløb, som ikke støder den folkelige fornøjelse, tager ingen notits af, om gamblingen er professionel eller ej. Ligegyldigheden længe leve. Men hvis den begynder at antage et omfang, der påvirker den enkelte spillers hverdag – så kommer angrebet mod gambling. Et angreb fra flere fronter.

Først og fremmest består angrebet i den letkøbte formodning om, at der nok er tale om ludomani. Gambling og ludomani er et begrebspar, der synes at høre sammen ligesom højre og venstre sko. Dernæst kommer historien om, at en gambler er en letsindig person med et letsindigt forhold til penge – en slags spekulant hvis vi låner en betegnelse fra børsverden.

Og så har de fleste af os hørt en historie eller to om personen, der ikke kunne styre sit spil og endte op i en gæld på en ½ million. Huset på tvangsauktion og måske en tur i spjældet, fordi det hele blev finansieret for stjalne penge og underslæb. Alt sammen fortællinger og historier, der hensætter gambling i det dårlige hjørne og bekræfter den udbredte fordom, at gambling (læs: ludomani) er noget, som fanden og spilledjævelen har i forening. Så vend hellere tilbage til fornøjelsens glade ligegyldighed.

At få vristet gambling ud af dette fordomsfulde favntag er en opgave, der skal udføres. Ligegyldighed er jo ikke til at holde ud i det lange løb. Og opgaven skal

Gambling – fra fornøjelse til forretning

foretages i det følgende, for med udsigten til at de udenlandske bookmakere indenfor overskuelig tid får lov til at fungere på det danske marked side om side med Danske Spil, vil angrebet mod gambling formodentligt komme i bølge efter bølge. For vil de udenlandske bookmakere og deres markedsføring ikke automatisk medføre en stigning i antallet af gældtyngede gamblere? Er der ikke en simpel entydig sammenhæng mellem udbudsmængden på den ene side og antallet af triste skæbner på den anden?

Tja – måske, for her har vi at gøre med udfaldet af en fremtidig hændelse ligesom et godt væddemål. Og fremtiden er som bekendt svær at spå rigtigt om. Men hvis man er funderet i simpel gammeldags forbrugerteori, så er der en fasttømret relation mellem udbud og antallet af triste skæbner. Her er det ikke nødvendigt at spå om noget som helst.

Så når flere af de udenlandske bookmakere står på spring for at gøre deres entré, kan de mange hengemte historier om gambling og ludomani let graves frem igen og igen og igen. Det fordomsfulde favntag kan holdes igang ved blot et museklik på linket "Gamle historier om ludomani og spillegæld".

Og derudover er det hele spundet ind i et net af tvetydig tale. Forfatteren til denne artikel har aldrig rigtigt fundet ud af, om en hjælpeorganisation som Center for Ludomani er for eller imod gambling. På den ene side holdes organisationen oppe ved, at der er kunder i butikken – ligesom det gælder for enhver anden organisation eller virksomhed, herunder enhver bookmaker. Så der skal stå nogle ludomaner og banke på døren måned efter måned. Thumbs up for gambling.

Herefter prøver man så at behandle den enkelte ludoman for sin mani, hvorved gælder at gambling er et onde, der skal bekæmpes. Thumbs down for gambling.

Når tommelfingeren kan vendes både op og ned, betyder det, at man altid kan komme ind i debatten og stryge både den ene og den anden med og mod hårene. Dobbeltmoralen kan man så godt selv se bort fra. Og den spiller jo ingen rolle i forhold til den noget frelste opgave med "at rede" de ulykkelige skæbner.

I en kultur er en sofistikeret myte kendetegnet ved, at den forholdsvis let kan reproducere sig selv og dermed holde sig selv i gang. Nogle gange for fulde sejl hvis de skal angribes hårdt tilbage, andre gange bare på standby for ikke at dø ud. En sådan myte er gamblingens fordomsfulde favntag.

At positionere gambling i den anden ende af skalaen eller sågar på en helt anden skala kræver en løsrivelse fra det mytiske favntag. Det kan både være let og umuligt.

Det er umuligt, hvis man abonnerer på det simple menneskesyn, at den enkelte forbruger eller gambler er en passiv deltager, der manipuleres rundt i manegen af stærke udefrakommende kræfter. Det eksemplificeres ved den forbrugeropfattelse, der blot kan se en forudbestemt sammenhæng mellem udbud og markedsføring på

Gambling – fra fornøjelse til forretning

den ene side, og stigende forbrug med hvad deraf følger på den anden. En opfattelse hvor en gældstynget gambler primært ses som et offer for bookmakernes onde men skjulte hensigter og ikke som et udslag af et forkert valg af egen strategi. En del af myten falder så sammen med de onde skjulte hensigter, der kun kan afsløres af de særligt indviede og ikke af gambleren selv. Han kan kun hjælpes og behandles af de særligt indviede. Gennem sin behandling "opdager han lyset" og slipper ud af de onde kræfter. Dog har han stadig den store gæld at slæbe rundt på.

Alternativet til at fraskrive det enkelte menneske ansvaret for sit eget liv er ikke at tilskrive det selvsamme menneske ansvaret 100 % i stedet for. "Sejl din egen sø" - princippet. Men i overvejende grad bør det altid tilstræbes, at ethvert menneske får ansvaret for egne handlinger. F.eks. har en gambler ansvaret for egen gæld ligesom han/hun også får det for egen million-gevinst. Et ansvar, som er tæt forbundet med eget valg af strategi. Så hvis man som udgangspunkt tilskriver sine medmennesker såvel intelligens som den egenskab, at personlig viden er styrende for ens adfærd i stedet for at anskue alle gamblere som potentielle ofre for ludomani og bookmakernes grådighed, så kan myten og gamblingens fordomsfulde favntag sættes skakmat i et snuoptag. Så det gør vi.

Hermed kan vi sige farvel til det nedsættende begreb ludomani og evt. lade det gå i skraldespanden. Gambling som fornøjelse er en betragtning, som man også bør gå væk fra. Hvordan det kan være en fornøjelse at tabe sine penge til en bookmaker (Danske Spil er også en bookmaker), der har en vis legemsdel fuld af dem, har altid været mig ubegribeligt. At tabe sin pung på gaden bliver da ikke til en fornøjelse, bare fordi den bliver samlet op af en rig mand.

På den anden side forstår jeg godt, at eksempelvis Danske Spil gennem sin markedsføring gerne vil fastholde dette element af fornøjelse, for så længe, der bliver spillet efter den tilfældighed, som er forbundet med, at det hele er en stor fornøjelse, da har Danske Spil sit overskud hjemme allerede inden, de forskellige væddemål skal afgøres. Enhver bookmaker lever af de penge, som deres kunder taber, og de lever så godt, at det er umuligt at opdrive en fattig en af slagsen. Og det sker, fordi deres kunder over en bred kam lader deres spil været styret af den tilfældighed, der ligger i, at det hele sker for fornøjelsens skyld.

Men i bund og grund er der her tale om en ulige kamp mellem en spillerside, der hylder fornøjelsen og tilfældigheden, og en bookmakerside, hvor professionalismen er styrende for udbuddet af odds og væddemål. I 9 ud af 10 tilfælde vil den professionelle side stå tilbage som vinderen.

Skal denne ulige kamp udlignes, må den enkelte spiller forlade gambling som fornøjelse og i stedet gribe an til en professionel strategi, hvor formålet udelukkende er at gå efter bookmakerens penge på samme måde, som bookmakeren udelukkende går efter spillerens penge.

Forretning og investering.

Professionel gambling er seriøs investering og forretning. Og professionel gambling burde være at finde på ethvert kursus om investering og forretning.

Gambling som forretning og investering er en yderst plausibel betragtning, fordi der ikke er nogen forskel på, om man sætter sine penge i aktier, åbner en tøjforretning eller tager en tur på Travbanen for at spille på nogle heste. Alle 3 steder påtager man sig en risiko, og alle 3 steder kan man sprede sin risiko ved bogstaveligt talt at spille på flere heste på en gang eller investere i flere produkter.

Det kan her synes noget mærkeligt, at finanskrisen og de megastore tab på aktiemarkedet og boligmarkedet anses som noget acceptabelt ved disse dele af samfundsøkonomien, mens et tab i forbindelse med gambling straks får alarmklokkerne med ludomani til at lyde.

Mens aktierne og boligerne svinger op og ned i pris, og meget ned hvis der kommer en finanskrisen forbi, så er markedet for gambling og væddemål ekstremt stabilt. Laver man et væddemål på FCK til odds 2.0, så forbliver oddset på dette niveau og ryger ikke ned pga. en forbigående finanskrisen. For om FCK vinder deres kampe, afhænger af spillet på banen og ikke udviklingen på en børs et eller andet sted på kloden. Denne stabilitet gør markedet for væddemål til et oplagt område for investering, fordi man kan lave holdbare beregninger og kalkuler og styrer sin indsats på personlig vis.

For professionel gambling kommer strategi og viden som styrende for adfærden til at spille en afgørende rolle. Dette betyder ikke, at den situation, hvor en gambler ender op i en større gæld, skal negligeres eller ikke tages alvorlig. Tværtimod - men der skal fokuseres på processen (og den måske manglende strategi og viden), der fører til gælden og ikke gælden som et udslag af en sygelig trang hos den uheldige gambler.

Og så skal der være en ærlighed i betegnelserne for de situationer, man kan ende op i. En gambler, der ender op i et minus på ½ million kroner, er en gambler med et minus på ½ million kroner på samme måde, som man kan ende op i plus på ½ million. Indenfor al anden forretning og investering har man ikke en speciel betegnelse for en person, der ender op i en større gæld. Det er kun i forbindelse med gambling, at en så nedsættende betegnelse som ludoman kommer på tale. Men om man taber en million på en aktieinvestering, i en forretning eller på Travbanen, kan være lige meget. Pengene er de samme alle 3 steder.

Sig selv som virksomhed.

At slå ind på professionel gambling medfører, at man får sin egen gamblervirksomhed. Man bliver chef for sig selv og kan skrive administrerende direktør på visitkortet. Således burde enhver med iværksætterånd og lyst til

Gambling – fra fornøjelse til forretning

selvstændig virksomhed straks kunne finde ind i rollen som professionel gambler. Man kan starte op på deltid eller fuld tid. Antallet af timer kan man selv bestemme. Markedet for væddemål er et område, som har åbent 24 timer hver dag hele året rundt. Så tidsmæssigt er professionel gambling så fleksibel en metier, at enhver burde kunne finde plads til det i kalenderen.

Og det kræver blot en lille startkapital. Nogle få tusinder kroner på kontoen er nok. Det gør ikke noget at starte op i det små og så begynde at gro op ad. Alle store virksomheder har også været små en gang.

Det er vigtigt her at påpege, at professionel gambling ikke handler om, hvilket beløb man har til rådighed. En gambler med 1 million på kontoen er ikke mere professionel end ham med blot nogle få tusinde. Det professionelle ligger i, hvordan man styrer sin gambling. Analogt hermed er AP Møller Mærsk ikke mere virksomhed end frisørforretningen nede på hjørnet. Begge er virksomheder på hver deres måde.

Et væsentligt element ved at være gambler er, at man kan tåle at tabe. Al den snak om vinderkultur gående ud på, at man skal vinde hver gang, har ikke nogen plads indenfor professionel gambling. Selvfølgelig kunne jeg godt tænke mig at vinde hvert væddemål, men det er kun et uopnåeligt ønske. Jeg taber nogle væddemål ind i mellem, fordi det er omkostningen ved at have en gamblervirksomhed. Min virksomhed har omkostninger, ligesom andre virksomheder har det. Der er ikke nogen virksomheder, der eksisterer uden omkostninger. Hvis det var tilfældet, ville der ikke være brug for folk til at styre regnskabet og finanserne.

F.eks. havde AP Møller Mærsk i 2008 indtægter på over 300 milliarder kroner, men også omkostninger for 280-290 milliarder, således at der kun blev 15-20 milliarder tilbage på bundlinjen. Ganske givet ville AP Møller Mærsk nok gerne have sparet nogle af omkostningerne, men omvendt er de mange omkostninger også den pris, der årligt må gøres for at skabe den nævnte indtægt.

På samme måde forholder det sig, hvis man har en gamblervirksomhed. Der skal investeres og foretages omkostninger, for at en indtægt og dermed et overskud kan skabes. Så man kan godt skrotte forestillingen om den professionelle gambler, der laver det ene vindervæddemål efter det andet. Der er tale om en skrøne og for at sige det helt tydeligt: Alle gamblere taber ind i mellem (alle vindervæddemålene).

Vejen til succes.

Har man sin egen gamblervirksomhed, kommer det i høj grad til at handle om overskud og beskyttelse af egenkapitalen i form af den konto, man har hos sin bookmaker. Det er 100 % vigtigt at beskytte egenkapitalen, når man har en gamblervirksomhed. For mange andre virksomheder gælder, at hvis egenkapitalen går i nul eller minus, så er virksomheden formelt set konkurs. Men ofte er det muligt

Gambling – fra fornøjelse til forretning

at opnå en kredit på nogle uger, hvor det vurderes om virksomheden kan rekonstrueres. Denne mulighed findes ikke indenfor gambling. Man kan ikke låne af sin bookmaker eller få kredit, så hvis kontoen går i nul, er man definitivt konkurs. Derfor fokus på overskud og egenkapitalen/kontoen. Eller anderledes sagt; fokus på succes.

Om man har succes, er nemt at måle og afgøre. Går kontoen op eller ned henover en længere periode på f.eks. 1 års tid? Men at nå et budgetteret mål eller rettere sagt en budgetteret succes er at gå ind i en proces, der kræver styring og strategi. Og det er her, det professionelle element træder frem.

Det er selvfølgelig en påstand, men jeg tror, at man skal have 3 ting for at blive en succesfuld professionel gambler:

1. En god strategi
2. En teknik til at praktisere strategien
3. Held

Nu er held en faktor, som ingen vel har den store lyst til at være afhængig af. Man kunne jo også være uheldig. Men ved netop at udvikle og forbedre strategien og teknikken efterlader man mindre plads til heldet og uheldet.

Strategi og teknik er selvfølgelig talmæssigt orienteret ved væddemål. Men det handler ikke kun om tal. Det handler også om indsigt i sig selv. Man skal udvælge et væddemål og derefter vurdere, om man skal gå ind i det. Dette enten/eller svar giver ikke sig selv, men ligger gemt i de overvejelser, der fører til beslutningen. Og ligeså vigtigt det er at vide, hvornår man skal gå ind i et væddemål, ligeså vigtigt er det at vide, hvornår man skal lade være. En sådan viden, der bliver styrende for ens strategi, skabes gennem selverkendelse og indsigt i sig selv.

Selverkendelse og professionel gambling.

Når man er professionel gambler, er man selvstændig i fuldt omfang – 100 %. Alt, hvad man gør af såvel positiv som negativ karakter, falder altid tilbage på en selv. Derfor er det af central betydning, hvilke personlige egenskaber man har, og hvilke egenskaber man har fokus på at bearbejde og udvikle hos sig selv.

En god gambler kender sig selv, og der ligger selverkendelse for alle pengene i at finde ud af, hvordan man er skruet sammen til opgaven som gambler. Grunden hertil er meget simpel: En gambler får at mærke konsekvenserne af sine handlinger lige med det samme. Og der er ikke mulighed for at skjule noget som helst. Enten går kontoen op, eller den går ned. Det gør ondt at tabe, men godt at vinde. Og det er oplagt, at tabersmerten vil man gerne undgå i for stor udstrækning.

Gambling – fra fornøjelse til forretning

Det essentielle er så at vide, hvorfor kontoen bevæger sig op og ned, som den gør. Svaret herpå finder man gennem selvanalyse fra væddemål til væddemål. Den gode professionelle gambler har en stor indsigt i sig selv og analyserer selve processen, der fører til beslutningen om at gå ind i væddemålet eller skrotte det. Og derudover dyrker den gode professionelle gambler egenskaber som disciplin, seriøsitet og tålmodighed. Alt sammen for at lære sig selv bedre at kende.

Den gode professionelle gambler har en klar strategi for sit virke og holder sig 100 % til den. Men hvordan forholder det sig for den gambler, hvor økonomien kører af sporet, og det hele ender op i en større gæld? Har han en klar strategi? Og holder han sig disciplineret til den?

For så vidt vil jeg ikke svare på disse spørgsmål. Men indenfor al anden virksomhedsdrift er det velkendt, at der i enhver sammenhæng lægges en strategi for at nå det opstillede mål. Sågar taler man direkte om strategisk planlægning eller strategisk styring i forbindelse med virksomhedsdrift. Grunden hertil er, at det anses for vigtigt, at de implicerede folk i det daglig ved, hvad målet er. Alternativet er en daglig drift, hvor tilfældigheden råder. Og det anses som en sikker vej til kaos og konkurs. Så i denne ledelsesfilosofi ligger, at en klar strategi er et must for kunne nå det budgetterede mål. Dette gælder ifølge undertegnede også, hvis man har en gamblervirksomhed.

Anerkendelse af gambling.

Det forudgående har været en kort definering og positionering af professionel gambling. Dette udgør dog kun en del af opgaven for professionel gambling. En anden del handler om anerkendelse af gambling.

Jeg søger en generel anerkendelse af gambling ved at definere det som investering og forretning. Jeg håber ikke, at nogen ender op i stor gæld, men vil egentlig ikke hæfte min opmærksomhed specielt herved. Overskud og underskud er daglige situationer indenfor hele det økonomiske område. Finanskrisen har budt på stribevis af konkurser og meget store tab i alle dele af økonomien. Men det bliver accepteret som en del af markedsøkonomien. Her er ikke nogen, der snakker om ludomani, måske spekulation men hvad nytter det, når alle er berørt af de store tab. Og det til trods for at de tab, som blev set ved finanskrisen var langt større end de tab der forekommer indenfor gambling.

Det spiller dog ikke den store rolle i hvilken sammenhæng, man vinder eller taber en større sum. Pengene er de samme. Derfor – gambling er ikke noget specielt i forhold til anden investering og forretning. Anden investering og forretning har dog en anerkendelse, som gambling ikke har – endnu.

Det burde dog være oplagt, at man anerkender den enkelte gambler på samme måde, som man anerkender bookmakeren. Et væddemål implicerer altid to personer. To

Gambling – fra fornøjelse til forretning

personer, som vil det modsatte af hinanden. Hvis jeg hos en bookmaker spiller på, at FCK vinder deres kamp, så spiller bookmakeren omvendt på, at FCK ikke vinder deres kamp.

Et af de to udfald vil altid komme ud, hvorved væddemålet falder ud til en af siderne. Der er tale om enten/eller, logik og udelukkelsesmetode for alle pengene i et væddemål. Hvilken side man er på i væddemålet, er for så vidt underordnet. Og man kan som gambler være på begge sider pga. logikken og udelukkelsesmetoden. Man skal bare finde en person, som vil det modsatte af en selv, så kan væddemålet gennemføres. Denne situation kan skabes på flere måder.

Derfor er det grotesk, at man anerkender den store bookmaker, som f.eks. Danske Spil og de andre udenlandske bookmakere for deres virksomhed og den investering, de laver, men ikke den enkelte spiller på den anden side af væddemålet. Ham har man travlt med at kalde ludoman og lignende, hvis han kommer i økonomisk uføre.

Men der gælder, at den store bookmaker, der jo nok må siges at være meget afhængig af væddemål hver dag, jo også kan komme i økonomisk uføre og ende op i stor gæld til spillerne på den anden side. Organisationen SportsBookReview (SBR), som følger gamblermarkedet meget tæt, kan fortælle om flere bookmakere, der ikke kan styre forretningen. Så spørgsmålet til 64.000 kr. er: "Vil man kalde Danske Spil for en ludoman, hvis styringen af odds og væddemål ryger på røven for dem?"

Næppe og det er rigtigt dobbeltmoralsk, så det batter. Selve væddemålet anerkender man i dets helhed. Den ene side (f.eks. Danske Spil) anerkender man også, men den anden side – spillersiden eller gamblersiden – den anerkender man ikke isoleret set, selvom man anerkender væddemålet med to sider i sig selv. Der er her en mærkelig blindhed overfor gamblersiden. Men sådan er det, når noget er dobbeltmoralsk. Det dobbeltmoralske kom også til udtryk, da Højeste Ret for nylig i en dom stemplede poker som hasard og dermed ulovligt. Selvom dommen kun angår poker, og Danske Spil ikke udbyder poker, så fortæller denne dom rigtigt meget om anerkendelsen af gambling og de personer, der gerne vil gå seriøst ind i denne metier: Deres spil er styret af tilfældigheder, så de spiller hasard. Derimod opfattes Lotto ikke som hasard, selvom en pokerspiller som Gus Hansen nok har lettere ved at vinde 1 million i poker end i Lotto og ligeledes nemmere ved at tabe 1 million i Lotto end i poker. Det var kun gamblingens hardcore modstandere, der kunne bruge dommen fra Højeste Ret til noget.

Afslutning.

Bookmakerbranchen og markedet for væddemål er et uoverskueligt og komplekst område, hvor den enkelte gambler ikke må lades i stikken og først forsøges samlet op, når skaden er sket. Er man frelst kan man godt stå på sidelinjen og tordne mod gambling som djævlens værk, men at kæmpe mod de mere end 700 bookmakere på internettet og et område hvor drivkraften er penge – endda rigtigt mange penge – er

Gambling – fra fornøjelse til forretning

som at forsøge på at vende vinden en stormende novemberdag. Den går nok ikke. I stedet for skal der peges på professionel gambling.

Omlægningen af gambling fra fornøjelse til forretning lægger op til at positionere gambling som en seriøs metier. Selve omlægningen kan nok ikke gøres med et enkelt fingerknips, men kræver tid. Af den grund skal man først gå i gang med professionel gambling, når indstillingen er rigtig på plads.

Samtidig lægges der også op til, at omlægningen får det nedsættende begreb ludomani til at forsvinde i det fjerne. Opfattelsen er, at stor spillegæld og det, som nogle kalder ludomani, opstår som udslag af mangel på strategi og styring for selve gamblingen. Derfor skal opfordringen lyde:

Gambling skal ikke kunne køre af sporet og behandles som ludomani, når skaden først er sket, når gælden først er skabt, men forebygges med god strategi inden sporet anlægges.

At forebygge i stedet for at helbrede er et sundhedsprincip, vi hylder generelt, fordi det altid vil være langt billigere både økonomisk og psykisk for den enkelte, at sætte ind før end skaden begynder at opstå. Derfor ind med professionel gambling som vidensområde inden det første væddemål overhovedet bliver lavet.

Kan en omlægning til professionel gambling så modvirke, at nogen overhovedet ender op i en større eller mindre gæld?

At svare "stensikkert ja" til dette spørgsmål vil være en garantiforpligtigelse, der bliver svær at holde. Så det skal man ikke gøre. Fordi man lærer at køre bil, kan man jo godt komme til at køre galt. Og en uddannelse på en handelshøjskole indenfor virksomhedsteori og erhvervsøkonomi er heller ingen garanti for, at ens virksomhed ikke kan komme i uføre. Dette gælder også for en gamblervirksomhed.

Grunden hertil er for så vidt meget simpel. Viden og strategi anvendes individuelt fra person til person, hvori så også ligger, at forkert anvendelse som resultat af misforståelse og fejlfortolkning jo ikke kan udelukkes på forhånd. På den måde er det vigtigt at være opmærksom på, at viden og strategi ikke er et standardprodukt, der kan spyttes ud til alle og enhver, ligesom en folkevogn.

Alligevel er fokus på strategi og viden vejen frem, når det handler om gambling, fordi en omlægning til det professionelle åbner muligheden for succes og overskud. En mulighed, der ikke er ligeså meget tilstede ved gambling som fornøjelse, hvor heldet er eneste mulighed frem.

Gambling – fra fornøjelse til forretning

Men det handler også om at satse på strategi og viden som vejen frem, for ellers vil de forskellige bookmakere gradvis forøge deres andel af den gevinstkage, som ved hvert væddemål skal fordeles til enten gambleren eller bookmakeren. Og hvorfor skal bookmakeren, der i forvejen har nok af penge, have endnu flere? Det er der ingen grund til, med mindre man bakker op om den rå kapitalisme og nikker anerkendende til, at lige meget hvor rige de rige bliver, bliver de nok ikke rige nok. Så lad dem altid få noget mere. Overgangen til professionel gambling kan således også ses som et led i en sådan fordelingsmekanisme.

Jeg har nu præsenteret, hvad der kan ligge i professionel gambling. Jeg vil ikke hævde, at den form for professionel gambling, som jeg har præsenteret og skitseret i det forudgående, er den eneste saliggørende. Der findes temmelig sikkert også andre måder at gribe tingene an på. Jeg tager gerne imod kritik og indvendinger mod min fremlagte teori. Men jeg tager ikke imod den opfattelse, at gambling skal slås i hartkorn med ludomani endsige bekæmpes og/eller forbydes.

René Vitting ©®
november 2009